

La pregunta fonamental

26. La pregunta fonamental que guia aquesta consulta al Poble de Déu, com s'ha recordat a la introducció, és la següent:

En una Església sinodal, que anuncia l'Evangelí, tots «caminen junts»: ¿com es realitza avui aquest «caminar junts» en la pròpia Església particular? Quins passos ens convida a fer l'Esperit per a créixer en el nostre «caminar junts»?

Deu nuclis temàtics per aprofundir

30. Per tal d'ajudar a fer emergir les experiències i per a contribuir de manera més enriquidora a la consulta, indiquem aquí a continuació deu nuclis temàtics que articulen diversos aspectes de la «sinodalitat viscuda». Hauran de ser adaptats als diversos contextos locals i en cada cas integrats, explicitats, simplificats i aprofundits, prestant particular atenció als qui tenen més dificultat en participar i respondre: el *Vademecum* que acompanya aquest Document Preparatori ofereix al respecte instruments, camins i suggeriments perquè els diversos nuclis de preguntes inspirin concretament moments de pregària, formació, reflexió i intercanvi.

I. ELS COMPANYS DE VIATGE

En l'Església i en la societat fem el mateix camí un al costat de l'altre. En la pròpia Església local, qui són els que «caminen junts»? Quan diem «la nostra Església», qui en forma part? Qui ens demana caminar junts? Qui són els companys de viatge, considerant també els qui estan fora del perímetre eclesial? Quines persones o grups són deixats al marge, expressament o de fet?

II. ESCOLTAR

L'escolta és el primer pas, però exigeix tenir una ment i un cor oberts, sense prejudicis. ¿Vers qui està «en deute d'escolta» la nostra Església particular? ¿Com són escoltats els laics, en particular els joves i les dones? ¿Com integrem les aportacions de consagrades i consagrats? ¿Quin espai té la veu de les minories, dels descartats i dels exclosos? ¿Aconsegüim identificar prejudicis i estereotips que obstaculitzen la nostra escolta? ¿Com escoltem el context social i cultural en el qual vivim?

III. PRENDRE LA PARAULA

Tots estan convidats a parlar amb valentia i parresia, és a dir integrant llibertat, veritat i caritat. ¿Com promovem dins de la comunitat i dels seus organismes un estil de comunicació lliure i autèntica, sense falsedats i oportunitats? ¿I davant la societat de la que formem part? ¿Quan i com aconseguim dir el que realment tenim al cor? ¿Com funciona la relació amb el sistema dels mitjans de comunicació (no només els mitjans catòlics)? ¿Qui parla en nom de la comunitat cristiana i com és escollit?

IV. CELEBRAR

“Caminar junts” només és possible sobre la base de l’escolta comunitària de la Paraula i de la celebració de l’Eucaristia. Com inspiren i orienten efectivament el nostre «caminar junts» la pregària i la celebració litúrgica? Com inspiren les decisions més importants? Com promovem la participació activa de tots els fidels en la litúrgia i en l’exercici de la funció de santificació? Quin espai es dona a l’exercici dels ministeris del lectorat i de l’acolitat?

V. CORRESPONSABLES EN LA MISSIÓ

La sinodalitat està al servei de la missió de l’Església, en la que tots els seus membres estan cridats a participar. Atès que tots som deixebles missioners, ¿de quina manera es convoca cada batejat per a ser protagonista de la missió? ¿Com sosté la comunitat els seus propis membres compromesos en un servei en la societat (en el compromís social i polític, en la investigació científica i en l’ensenyament, en la promoció de la justícia social, en la tutela dels drets humans i en la cura de la Casa comuna, etc.)? ¿Com els ajuda a viure aquests compromisos des d’una perspectiva missionera? ¿Com es realitza el discerniment sobre les opcions que es refereixen a la missió i a qui hi participa? ¿Com s’han integrat i adaptat les diverses tradicions en matèria d’estil sinodal, que constitueixen el patrimoni de moltes Esglésies, en particular les orientals, en vista d’un eficaç testimoni cristià? ¿Com funciona la col·laboració en els territoris on estan presents diferents Esglésies sui iuris diverses?

VI. DIALOGAR EN L’ESGLÉSIA I EN LA SOCIETAT

El diàleg és un camí de perseverança, que comprèn també silencis i patiments, però que és capaç de recollir l’experiència de les persones i dels pobles. ¿Quins són els llocs i les modalitats de diàleg dins de la nostra Església particular? ¿Com s’afronten les divergències de visions, els conflictes i les dificultats? ¿Com promovem la col·laboració amb les diòcesis veïnes, amb i entre les comunitats religioses presents en el territori, amb i entre les associacions i moviments laïcals, etc.? ¿Quines experiències de diàleg i de tasca compartida portem endavant amb els creients d’altres religions i amb els qui no creuen? ¿Com dialoga l’Església i com aprèn d’altres instàncies de la societat: el món de la política, de l’economia, de la cultura, de la societat civil, dels pobres...?

VII. AMB LES ALTRES CONFESSIONS CRISTIANES

El diàleg entre els cristians de diverses confessions, units per un sol baptisme, té un lloc particular en el camí sinodal. ¿Quines relacions mantenim amb els germans i les germanes de les altres confessions cristianes? ¿A quins àmbits es refereixen? ¿Quins fruits hem obtingut d’aquest «caminar junts»? ¿Quines són les dificultats?

VIII. AUTORITAT I PARTICIPACIÓ

Una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable. ¿Com s’identifiquen els objectius que s’han d’assolir, el camí per aconseguir-los i els passos que cal fer? ¿Com s’exerceix l’autoritat dins de la nostra Església particular? ¿Quines són les modalitats de

treball en equip i de corresponsabilitat? ¿Com es promouen els ministeris laïcals i l'assumpció de responsabilitat per part dels fidels? ¿Com funcionen els organismes de sinodalitat a nivell de l'Església particular? ¿Són una experiència fecunda?

IX. DISCERNIR I DECIDIR

*En un estil sinodal es decideix per discerniment, sobre la base d'un consens que neix de la comuna obediència a l'Esperit. ¿Amb quins procediments i amb quins mètodes discernim junts i prenem decisions? ¿Com es poden millorar? ¿Com promovem la participació en les decisions dins de comunitats jeràrquicament estructurades? ¿Com articulem la fase de la consulta amb la fase deliberativa, el procés de decisió (*decision-making*) amb el moment de la presa de decisions (*decision-taking*)? ¿De quina manera i amb quins instruments promovem la transparència i la responsabilitat (*accountability*)?*

X. FORMAR-SE EN LA SINODALITAT

L'espiritualitat del caminar junts està destinada a ser un principi educatiu per a la formació de la persona humana i del cristià, de les famílies i de les comunitats. ¿Com formem a les persones, en particular aquelles que tenen funcions de responsabilitat dins de la comunitat cristiana, per a fer-les més capaces de «caminar junts», escoltar-se recíprocament i dialogar? ¿Quina formació oferim per al discerniment i per a l'exercici de l'autoritat? ¿Quins instruments ens ajuden a llegir les dinàmiques de la cultura en la qual estem immersos i l'impacte que elles tenen sobre el nostre estil d'Església?